

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Det er jo, som jeg tidt har sagt:

Citation: Winther, Christian: "Det er jo, som jeg tidt har sagt:", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 303. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-workid96153/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

»Ei Laurens Hæderstegn,
»Ei qvæged eller frydede
»Mig Rigdoms gyldne Regn; —
»Men *Hun* — Hun har jo smykket mig
»Med Himlens bedste Navn,
»Og *Hun* — Hun har henrykket mig
»Til Salighedens Havn;
»Hun nævnede *sin Sanger* mig
»Og selv var hun min Brud, —
»Og Intet meer forlanger jeg
»Af Verden eller Gud!«

Naar Natten kaster sine Skygger
Ud over tause Sø og Kyst,
Da kommer Sorgen hid og bygger
Sit Natteleie i mit Bryst.

Som Vedbend tæt til Stammen klynges,
Saa den gaaer ud og er forød,
Saa Sorgen ved mit Blod forynges
Og lever frodigt af min Død.

Det er jo, som jeg tidt har sagt:
Alt, hvad sig til Dig nærmer,
Beruset af Din Yndes Magt
Hengiver sig og sværmer.

Selv Fuglene paa grønne Green
Den skye Natur forandrer;
De hoppe ned med slanke Been
Paa Stien, hvor Du vandrer.

Saa dvæle de — saa hoppe de —
Og er slet ikke bange,
Men vende Halsen for at see
Dig rigtig mange Gange.

Var jeg en listig Jæger, Du!
Saa skjød jeg dem — med Rette;
Thi jeg er, som Du veed, jaloux,
Og de er saa coquette.

Dog skulde for min Doik, mit Skud
Hver Din Tilbeder bløde,
Saa rydded jeg for Mange ud
Og Verden blev saa øde.

Paa Landet skal Du leve,
Der er saa godt at boe,
Naturen evig skifter
Og har dog evig Ro.
Ud fra det skumle Stræde!
Hist er saa lyst og vidt;
Der Vaarens Luft tør svæve
Om Dine Kinder frit.

I hine lune Skove, .
Hvor der er Duft og Glands;